

DEPARTEMENT
WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID & GEZIN

Afdeling Beleidsontwikkeling
Team Integrale Jeugdhulp
Koning Albert II-laan 35 bus 30
1030 Brussel
Tel. 0499-54 63 55
integralejeugdhulp.westvlaanderen@wvg.vlaanderen.be
www.vlaanderen.be/jeugdhulp

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

Dienst Welzijn
Koning Leopold III-laan 41
8200 Brugge
Tel. 050-40 33 52
stijn.hermans@west-vlaanderen.be

Verslag IROJ West-Vlaanderen

Datum : Vrijdag 29 april 2016
Aanwezig : Zie achteraan verslag
Verontschuldigd : Zie achteraan verslag
Voorzitter : Pascal Van Parys
Verslaggever : Stijn Hermans

De voorzitter verwelkomt de aanwezigen.

1. Goedkeuring en opvolging verslag IROJ 18 maart 2016

De voorzitter geeft een korte stand van zaken bij agendapunten die op 18 maart werden behandeld en vandaag niet apart zijn geagendeerd:

- **Werkgroep advisering**

De eerste vergadering van de werkgroep vindt plaats op 12 mei.

Tijdens de vergadering van 18 maart was aangegeven dat er vanuit de bijzondere jeugdzorg 2 personen zouden deelnemen aan de Werkgroep Advisering.

Ook vanuit de VAPH-voorzieningen zouden twee personen aansluiten.

De vergadering gaat hiermee akkoord, cfr het standpunt van 18 maart.

- **Intersectorale Zorgnetwerken**

Er zijn al vier kandidaten doorverwezen (2 via de Toegangspoort West-Vlaanderen en 2 via Oost-Vlaanderen): 2 cliënten voor Tordale , 1 voor de Lovie en één waarvoor in de richting van OC St-Idesbald wordt gekeken. De woonondersteuning zal worden aangeboden via de VAPH-voorziening. Voor de contextbegeleiding wordt gekeken naar partners buiten het VAPH.

Voor één van de cliënten die in Tordale verblijft is men nog op zoek naar een voorziening die intensieve contextbegeleiding kan aanbieden (voor een jongen). De partners binnen het netwerk kunnen dit actueel niet aanbieden. Organisaties die interesse hebben kunnen steeds contact nemen met de Voorzitter. Ook organisaties buiten het netwerk kunnen financieel worden vergoed.

- **Aanmelden aanbod Contextbegeleiding Jongerenwelzijn**

Nele Van Nevel schetst kort de stand van zaken.

In het najaar van 2015 is dit punt aangebracht naar aanleiding van de start van een aanmeldlijst door het OCJ voor contextbegeleiding binnen bijzondere jeugdzorg.

In januari heeft een overleg plaatsgevonden met in hoofdzaak de aanmelders, waar 4 bezorgdheden werden geuit:

- het aanbod contextbegeleiding is niet transparant
- er is geen uniformiteit en transparantie mbt de procedures om aan te melden
- het wachtbeheer wordt verschillend aangepakt
- is het aanbod op een goede manier gespreid over de regio's ?

Deze bezorgdheden zijn verwerkt in een nota die als basis moet dienen om het gesprek te voeren met de aanbieders. De nota geeft vooral een procesmatig kader voor de verder aanpak.

Deze nota is nog niet verspreid, omdat ook op het Vlaamse niveau een aantal bewegingen bezig zijn. Een werkgroep heeft de typemodules (context-) begeleiding afgestemd en verduidelijkt. Het rapport van deze Vlaamse werkgroep is op 22 april goedgekeurd door de gemengde stuurgroep.

Deze Vlaamse nota is een belangrijk instrument bij de oefening op West-Vlaams niveau en kan de discussie op een aantal punten misschien vooruit helpen.

Dit rapport zal mee worden verspreid bij het verslag, samen met de eigen nota.

Besluit:

Tijdens het IROJ van 10 juni zal aan de hand van deze nota's worden bekeken welke volgende stappen binnen het IROJ kunnen worden gezet.

Vanuit de CKG's wordt gewezen op de problematische situatie op het terrein, zowel mbt het aanbod contextbegeleiding als wat het niet-rechtstreeks toegankelijk aanbod betreft. Voor contextbegeleiding zijn er wachttijden van anderhalf jaar en langer, ook voor preventieve vragen. Ook het residentieel aanbod is volledig dichtgeslibd.

Waar wil men naartoe ?

Vanuit de jeugd magistratuur wordt er op gewezen dat door het niet tijdig kunnen starten van contextbegeleiding, jongeren niet kunnen uitstromen uit de Gemeenschapsinstellingen, waardoor ook daar de druk verhoogt.

Besluit:

Deze bezorgdheden worden genoteerd en worden ook meegenomen naar de bespreking van agendapunt 2 (Signalen vanuit het netwerk Crisishulp).

- **Advisering doelgroepverruiming VAPH**

Tijdens de bespreking van 18 maart was duidelijk dat er onvoldoende informatie was over de concrete aanvragen van een aantal VAPH-voorzieningen.

Het VAPH heeft ondertussen de gevraagde wijzigingen wel al toegestaan.

De communicatie vanuit Het VAPH naar de betrokken voorzieningen vooraf was zeer onduidelijk: het was voor de voorzieningen niet duidelijk of een melding dan wel een advies van het IROJ noodzakelijk was.

Vanuit het Departement WVG heeft men dit ondertussen ook aangekaart bij het VAPH. Het VAPH zou een voorstel uitwerken waarbij in de procedure een advisering door het IROJ als voorwaarde zal worden gesteld.

De Voorzitter heeft aan de sector gevraagd om vanuit de betrokken voorzieningen aanvullende info te bezorgen over de doelgroepverruiming die werden gevraagd. Deze info zal als bijlage bij het verslag worden bezorgd.

Als er nog vragen of bezorgdheden rond zijn kan dit opnieuw worden geagendeerd.

Anderzijds wijst de voorzitter op de evolutie binnen het VAPH naar een persoonsvolgende financiering, waarbinnen dergelijke adviseringen een achterhaald gegeven zullen worden.

Desondanks is het belangrijk van elkaar te weten welke bewegingen er zijn en elkaar op de hoogte te houden.

Een lid wijst op de onduidelijkheid over het mandaat van het IROJ en de onduidelijke aansturing vanuit de verschillende sectoren, die problematisch blijft.

De voorzitter geeft aan dat dit ook nog verder op de agenda aan bod komt (agendapunt 3 – Evaluatie IROJ)

- **Gids GGZ**

- De selecties binnen WINGG voor personeel in het kader van de templates “crisis” en “langdurige zorg” zijn zo goed als afgerond. Het is de bedoeling om tegen september operationeel te zijn. De vacatures zijn breed verspreid, er is op gemikt om niet enkel personen aan te trekken vanuit een GGZ-achtergrond.

Het operationeel worden zou een grote stap vooruit kunnen worden.

- Het indienen van de template “Liaison en Consult” is naar september verschoven.

- De template “Dubbel diagnose” zou eind mei worden ingediend. Hierbij zou men zich aligneren op een gelijkaardige template die voor volwassenen wordt uitgewerkt.

Er zal bij Cedric Kemseke worden gepolst of een uitgebreidere toelichting over de stand van zaken op een volgend IROJ zinvol is.

- **Brief Zorg en Gezondheid – reconversie ziekenhuisbedden**

Vorige vergadering was afgesproken om mogelijke initiatieven of ideeën in dit kader te signaleren aan het IROJ.

De Voorzitter van de netwerkgroep Westhoek heeft het initiatief genomen om de ziekenhuizen in regio Westhoek aan te spreken. Op 18 mei wordt een verkennend overleg voorzien met de psychiatrische voorziening Heilig Hart (Ieper) en het Jan Yperman-ziekenhuis, samen met De Zonnewende en De Walhoeve.

Het OC Sint-Idesbald heeft contact genomen met AZ Delta en Kliniek Sint-Jozef. Er wordt nog bekeken of er iets kan worden ingediend. Het blijkt niet zo evident om op deze maatregel in te spelen.

Binnen WINGG zal hier geen initiatief rond worden genomen.

Besluit:

De afspraak om elkaar op de hoogte te houden over initiatieven blijft behouden.

- In het verslag van 18 maart wordt bij de bespreking van de “Actiefiche participatie” vermeld dat VAPH-voorzieningen verplicht zijn om een vertegenwoordiger van de gebruikers in de Raad van Bestuur op te nemen. Dit is niet correct, deze verplichting is er niet.

Het verslag van 18 maart 2016 wordt mits deze correctie goedgekeurd.

2. Signalen vanuit de netwerkgroep Crisis

Sabine Lauwers geeft toelichting bij de signalen die vanuit de netwerkgroep Crisis zijn geuit tijdens de vergaderingen 16 februari en 26 april.

Men stelt vast dat binnen het meldpunt, de druk vanuit een aantal aanmelders (jeugdrechtters, consulenten, andere aanmelders) op het mandaat van het meldpunt steeds toeneemt.

Het mandaat van het crisismeldpunt wordt meer en meer in twijfel getrokken.

Door de schaarste binnen het reguliere aanbod, wordt steeds vaker een beroep gedaan op crisishulp. Het crisismeldpunt ervaart hoe langer hoe meer dat het relevante aanbod ontbreekt of volzet is, waardoor men niet in staat is om crisishulp aan te bieden binnen het netwerk. Dit was dit jaar reeds 80 maal het geval, op een totaal van ± 400 vragen.

Het meldpunt heeft een mandaat om een VIST-crisis aan te maken, om cliënten die binnen de residentiële crisishulp worden opgevangen maar niet kunnen terugkeren naar het netwerk, snel te oriënteren naar het niet-rechtstreeks toegankelijk aanbod. Hierdoor kan een naadloze overgang worden gemaakt. Men stelt vast dat hierdoor jongeren met andere labels worden voorbijgestoken, waardoor er daar nieuwe crisissituaties ontstaan.

Uit een rapportering vanwege de OOOO's (Onthaal-, Oriëntatie- en Observatiecentra) blijkt dat de opnametermijn steeds toeneemt en de maximumtermijn van 120 dagen steeds frequenter wordt overschreden, omdat een gepast vervolg uitblijft.

Vanuit de Toegangspoort is een oproep gedaan naar het werkveld om extra inzet te doen binnen het mogelijk aanbod crisisjeugdhulp. Een aantal voorzieningen hebben hier positief op gereageerd, maar het vrije aanbod blijft te beperkt. Een uitbreiding van het gegarandeerd aanbod is geen optie.

Men stelt tenslotte vast dat de aanmelders geen rekening houden met de vraagverheldering en inschatting door de medewerkers van het meldpunt, wat demotiverend is voor de medewerkers van het meldpunt. Anderzijds beseft men dat de aanmelders ook naar oplossingen zoeken.

Een lid stelt de vraag of deze problematische situatie zich ook in andere provincies stelt.

Sabine Lauwers geeft aan dat deze situatie al langer speelt in de andere provincies. Het brede netwerk crisishulp in onze provincie zorgde er voor dat deze problemen minder snel naar boven zijn gekomen.

De voorzitter stelt vast dat dit een noodkreet is over het capaciteitstekort, waardoor situaties vastrijden en actoren elkaar in de haren vliegen.

- Kunnen we gebrek aan capaciteit staven, kunnen we de problemen concreet in beeld brengen ? Het zou zinvol zijn om deze zaken in elke sector te bekijken en de resultaten terug te koppelen naar het IROJ.
- Wat is de aanleiding voor de huidige problemen? Zijn er meer kinderen die worden aangemeld of zijn er verschuivingen binnen de zorg die er voor zorgen dat nieuwe vragen moeilijker worden geholpen ?

Het Crisisnetwerk heeft een vrij beperkte registratie.

De Coördinator van de Intersectorale Toegangspoort benadrukt dat het probleem veel ruimer is dan het crisisnetwerk. Het crisisnetwerk is in deze de barometer.

Vanuit de Toegangspoort kunnen een aantal cijfers worden gegeven. In de loop van mei komt er een jaarrapport uit, dat een aantal bruikbare gegevens bevat.

In voorbereiding van de vergadering werden een aantal cijfers verzameld:

- de Toegangspoort heeft dit jaar al 16 vragen naar vervolghulp (na crisis) behandeld. Voor 14 cliënten is een oplossing gevonden, zij het niet altijd binnen de voorziene 2 weken en niet altijd in West-Vlaanderen. Voor 2 cliënten kon geen vervolghulp worden aangeboden. Deze cijfers zeggen echter niets over alle andere urgente vragen, waar deze over springen.
- de Toegangspoort krijgt daarnaast ook vragen mbt crisissen die rechtstreeks terecht komen, omdat het meldpunt geen aanbod heeft binnen het netwerk. Dit jaar zijn er al 6 dergelijke vragen geweest. De Toegangspoort kon voor geen enkele casus een oplossing bieden.

Vanuit de CGG's wordt opgemerkt dat bij het uitwerken van de template crisishulp binnen WINGG, dezelfde discussies zijn gevoerd. Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen crisiszorg en urgente zorg. Dit mag niet worden vermengd.

WINGG zal met de inzet van het extra personeel de problemen niet oplossen, omdat er een risico is op aanzuig van vragen. Het extra personeel is beperkt.

De kern van het probleem is dat de reguliere hulp zo strop zit, dat crisissen worden uitgelokt en alles verschuift richting crisis. Het verstevigen van de crisishulp is niet de oplossing, het is de reguliere hulp die moet worden versterkt.

Een lid wijst op een foute visie in het Vlaams beleid.

Men wil het residentiële afbouwen en kinderen zo lang mogelijk thuis laten blijven.

Men vergeet dat men dan ook voldoende capaciteit moet hebben voor intensieve contextbegeleiding en crisishulp aan huis.

Met een prior geraak je niet meer in een residentiële voorziening ook al is de situatie schrijnend. Het gevolg is dat het kind thuis blijft en op de wachtlijst komt voor contextbegeleiding. Op den duur escaleren de zaken zodanig dat bijna een opname in de gemeenschapsinstelling noodzakelijk is. Binnen de jeugdmagistratuur ziet men geen toename van de hoogdringende situaties, wel van collocaties.

Zowel residentieel als ambulante is er een capaciteitsprobleem.

Het is vaak wachten en hopen dat er geen wiel af draait.

Er ontstaat een berusting over deze gang van zaken.

Het is niet normaal dat je meer dan een jaar moet wachten op contextbegeleiding.

De lid merkt op dat binnen zijn VAPH-voorziening, er minder residentiële opnames zijn, er veel meer cliënten ambulante worden begeleid en de complexiteit van de problematieken sterk is toegenomen. Er zijn geen extra middelen om in te spelen op de complexere vragen, waardoor er weinig andere opties zijn dan meer inzetten op het ambulante.

Een lid merkt op dat de CGG's minder dossiers kunnen behandelen dan in het verleden. Er kruipt meer tijd in overleg over dossiers, behandelplannen,

Een lid suggereert om de tekorten te onderbouwen aan de hand van gegevens over de wachtlijsten. Andere leden wijzen op de relativiteit van de wachtlijsten, die vaak worden besmet door andere elementen (beleid van voorzieningen, uitbreidingsbeleid, doelgroepen, ...). Wanneer de wachttijd te lang wordt, worden dossiers ook vaak niet meer op de wachtlijst gezet, omdat het toch geen zin heeft.

Een lid suggereert dat het wel zinvol is om te kijken hoeveel jongeren in crisis gaan omdat de ondersteuning waarop ze wachten uitblijft.

Vanuit de cliëntvertegenwoordigers wordt er op gewezen dat de crisissen een symptoom van het systeem zijn, niet van de cliënt. Als er goede hulpverlening is, is er geen crisishulp nodig.

Het is zeer schrijnend wat hier wordt verteld.

Het is duidelijk dat het systeem faalt.

Er wordt voorgesteld om bij de bevraging van de sectoren ook te vragen welke verschuiving er de voorbije 10 jaar is gebeurd van frontlinie-uren, waarbij men in contact staat met de cliënt, naar andere taken (registraties, ondersteunende functies en diensten,). Ook deze verschuiving lijkt gigantisch.

Wat is het antwoord van de overheid op de situaties waarbij de hulpverleners samen gelaten moeten toekijken en vaststellen dat het misloopt zonder dat een oplossing kan worden geboden ?

Ten individuele titel doet iedereen zijn best en wil men de hulpverleners niet met de vinger wijzen, maar het systeem faalt.

De Voorzitter herhaalt zijn voorstel om de problematiek sectoraal te bespreken en vanuit de sectoren de knelpunten te duiden en te onderbouwen.

Dit gebeurt bij voorkeur op basis van gerichte vragen. Er wordt voorgesteld om deze vragen uit te werken in de Werkgroep Advisering.

Een lid vraagt om bij deze analyses ook de nodige nuances en preciseringen aan te brengen: welk aanbod ontbreekt of is er onvoldoende. Pas dan kan men er mee aan de slag.

Een lid merkt op dat de gelatenheid die bij de hulpverleners ontstaat niet in cijfers te vatten is.

Enerzijds zijn er medewerkers die een dik olifantenvel kweken om te overleven, anderzijds zijn er ook medewerkers die door deze situaties uitvallen met een burn-out.

De voorzitter wil ook deze boodschap meenemen bij de conclusies.

Besluit

Het IROJ zal de knelpunten die naar voor zijn geschoven signaleren aan de Vlaamse Overheid, aan de hand van een onderbouwde nota.

Het vraagt aan de sectoren om de actuele knelpunten te expliciteren, te duiden en zo veel als mogelijk te onderbouwen met concrete gegevens.

De Werkgroep Advisering krijgt de opdracht om een aantal richtvragen op te stellen, die hierbij kunnen worden gebruikt.

Deze werkgroep kan daarna aan de slag met de info uit de sectoren.

Het is essentieel dat er een globaal beeld kan worden gegeven van de jeugdhulp, niet vanuit één of enkele sectoren.

In de nota van het IROJ zal ook worden gewezen op de impact van dit falen op de hulpverleners (gelatenheid/burn-out).

Deze problematiek zal ondertussen worden gesignaleerd op de relevante fora.

3. Evaluatie IROJ's – Evaluatie op Vlaams niveau op 12 april 2016

Na de evaluaties binnen de IROJ's, vond op 12 april een evaluatie op Vlaams niveau plaats.

Het verslag van deze oefening is op 28 april bezorgd aan de leden van het IROJ.

De Voorzitter geeft kort toelichting bij de oefening van 12 april.

Een **eerste vaststelling** is dat dezelfde punten naar voor komen vanuit de IROJ's:

- in wezen is men tevreden over de eigen aanpak, binnen de mogelijkheden en grenzen die er waren;
- er is enthousiasme bij de leden van het IROJ, maar de basis staat te ver van het IROJ;
- Vlaanderen moet stoppen met verschillende boodschappen te verspreiden. Er moet één boodschap naar de werkvloer.
- het mandaat van het IROJ moet duidelijk zijn en het IROJ moet kunnen rekenen op de nodige ondersteuning om de opdrachten uit te voeren.

Omtrent de **nota "Jeugdhulp 2.0"** zijn er twee fundamentele punten waarover er geen duidelijkheid is:

- worden we één agentschap en één sector of verschuiven enkel bepaalde delen ?
- hoe verhoudt de persoonsvolgende financiering zich in dit verhaal ?

Los van de keuzes die worden gemaakt, is de structuur van het IROJ niet 100% efficiënt. Vraag is hoe we dit kunnen verbeteren.

Indien het inderdaad één sector zou worden, is de eerste opdracht van de voorzitters om te bekijken hoe het IROJ zich zou moeten reorganiseren en hoe moet dit worden ondersteund.

De **resultaten** van de bespreking van 12 april worden meegenomen naar het overleg van de IROJ-voorzitters met Stefaan Van Mulders en Jean-Pierre Vanhee op 3 mei a.s.

- Een lid vraagt of één sector wel is waar men heen wil ? Waarom en wat gaan we juist doen, ontbreekt in de nota.
- Een lid heeft moeite met een passage in het verslag van 12 april waarbij in twijfel wordt getrokken of de cliënt de persoonsvolgende middelen zal gebruiken in functie van de noden.
De voorzitter merkt op dat dit niet het standpunt van de vergadering was, maar een element dat door iemand werd aangebracht in de loop van de bespreking.
Hij benadrukt ook dat het evolueren naar één sector het uitgangspunt was voor een deel van de bespreking, niet het discussiepunt.

4. Jeugdhulp 2.0

De Voorzitter wijst er op dat oorspronkelijk was afgesproken om deze nota eerst sectoraal te bespreken en pas op 10 juni uitgebreid te bespreken in het IROJ.

Vanuit het Comité IROJ werd voorgesteld om toch al een eerste gedachtewisseling te houden over de nota.

Enkele leden hebben het aanvoelen dat de politiek de krijtlijnen heeft bepaald en verder zal uitzetten. Het werkveld wordt in snelheid genomen. Er zal geen ruimte zijn voor inspraak.

Een lid heeft vernomen dat er zou worden gekozen voor een sector rond het jonge kind, rond chronische zorg en rond acute zorg. Dat zou het uitgangspunt zijn waarrond men de administraties zou positioneren.

Dergelijke herverdeling doorkruist opnieuw de realiteit.

Een lid heeft het aanvoelen de sectoren opnieuw gelaten toekijken wat er op hun afkomt vanuit de politiek.

De vraag wordt gesteld vanuit welke finaliteit men de bespreking over deze nota wil voeren in het IROJ . Wil men komen tot beïnvloeding, of wil men kijken naar de implementatie ?

De voorzitter stelt vast dat het vooral om de implementatie gaat.

Een lid geeft aan dat in het najaar van 2015, de CKG's een denkdag hebben gehouden rond de overgang naar één sector. De voornaamste conclusie was dat het vooral de administraties zijn die hier niet klaar zijn voor.

Een lid stelt voor om niet te blijven stil staan bij zaken waar we geen impact op hebben. Er wordt voorgesteld om te kijken naar concrete doelstellingen, zaken die we op niveau van het IROJ wel kunnen aanpakken en waar we wel stappen vooruit kunnen zetten.

Andere leden sluiten zich hierbij aan.

Een lid geeft aan dat de beleidsbeïnvloeding al via andere kanalen zal gebeuren.

Een lid volgt deze argumenten deels, maar niet helemaal. Het IROJ heeft wel politieke invloed. We zullen moeten werken met wat we aangereikt krijgen, maar we moeten er niet tevreden mee zijn.

Maar we mogen ook niet blijven zeuren.

Nele Van Nevel wijst er op dat aanvullend aan de nota "Jeugdhulp 2.0", er een "Programma integrale jeugdhulp 2.0" wordt uitgewerkt, waarin de acties verder worden geoperationaliseerd.

Er circuleren al ontwerpversies, maar het is nog wachten op de definitieve versie.

Besluit:

De voorzitter besluit dat het raadzaam is om te wachten op de definitieve versie van het "Programma integrale jeugdhulp 2.0".

Aan de IROJ-leden wordt gevraagd om in de sectoren aan de hand van dat programma te bekijken welke concrete acties kunnen worden uitgewerkt op niveau van het IROJ.

5. Actiefiche "Participatie"

De netwerkgroep ouders en minderjarigen heeft een voorstel uitgewerkt in het kader van de actiefiche "Participatie".

Joost Bonte geeft toelichting bij het voorstel (nota ter plaatse rondgedeeld).

De toelichting start met [videofragment](#) als een inleefmoment.

Het voorstel heeft drie invalshoeken:

1. Het inbrengen van het **cliëntperspectief binnen het IROJ zelf**.

In dit kader wil men bekijken op welke manier de werking van vzw Cachet en vzw Ouderenparticipatie kan worden uitgebreid naar W-Vlaanderen. Beide organisaties zouden hun werking komen toelichten op het IROJ van 16 december.

In tweede instantie zal worden bekeken via welke methodieken het cliëntperspectief meer op de voorgrond kan worden gebracht tijdens de vergaderingen van het IROJ, door een korte onderdompeling.

Ook in functie van de netwerkgroepen wordt gezocht naar manieren om het cliëntperspectief meer naar voor te laten komen.

2. Het **stimuleren van de participatie in de jeugdhulp**.

Een aantal jaar geleden is een campagne opgezet rond participatieve basishouding. Dit concept wil men terug onder de aandacht plaatsen aan de hand van een aantal acties.

3. Het **versterken van de positie van de vertrouwenspersoon** in de hulpverlening.

Hier wil men oa rekening mee houden bij toekomstige adviseringsopdrachten.

De voorzitter wijst op het schema dat achteraan de nota is toegevoegd. Hierin is de info uit de vorige vergadering mbt de participatievormen per sector opgenomen.

Dit schema is bedoeld om organisaties of sectoren die inspiratie op willen doen rond bepaalde vormen van participatie, op weg te helpen.

Een tweede invalshoek die kan worden gebruikt is het bekijken of participatievormen die in bepaalde sectoren verplicht zijn, een meerwaarde bieden.

De voorzitter vraagt om na te kijken of de info in dit schema correct is.

Een lid merkt op dat ervaring met vertrouwenspersoon nog niet in het schema is vervat.

Dit zal apart worden toegevoegd aan het overzicht.

Een lid wijst op de breuklijn gerechtelijke en buitengerechtelijke jeugdhulp met betrekking tot participatie.

Binnen de gerechtelijke context is participatie moeilijker of beperkter omdat er sprake is van gedwongenheid. In bepaalde situaties zullen de ouders bijvoorbeeld niet worden gehoord.

Het is moeilijk om dit in het schema te expliciteren, maar het is wel een punt om rekening mee te houden. De info in het schema heeft vooral betrekking op de buitengerechtelijke context.

Een lid merkt op dat op het terrein van de uitvoering van de beslissing van de jeugdrechter, binnen de hulpverlening, wel dezelfde elementen spelen mbt participatie (binnen de grenzen van het vonnis).

Een lid vraagt of het de bedoeling is om diversiteit ook als aandachtspunt toe te voegen in het schema.

Er wordt aangegeven dat dit thema wel in het voorstel wordt aangeraakt, maar het niet evident is om dit in het schema in te passen. Het zal zeker een aandachtspunt zijn. Suggesties om het in te passen in het schema zijn welkom.

Een lid vraagt of de Toegangspoort en het Crisismeldpunt ook aan het schema moeten worden toegevoegd.

Er wordt op gewezen dat het crisismeldpunt ingebed zit in een CAW.

Besluit

De voorzitter stelt voor om het voorstel van actiefiche te bespreken in de sectoren. De bedoeling is om op basis van de feedback, aanvullingen,...de actiefiche aan te passen en definitief goed te keuren op de vergadering van 10 juni. Aanvullingen of correcties op het schema mbt de participatievormen in de verschillende sectoren worden best gemeld aan Nele Van Nevel.

6. Actiefiche “samenwerking in situaties van verontrusting/vermoeden van maatschappelijke noodzaak”

Nele Van Nevel geeft toelichting bij de stand van zaken.

In uitvoering van de actiefiche waren een aantal activiteiten gepland

- subregionale dialoogmomenten
- de organisatie van een methodiekenbeurs
- de organisatie van trainingsateliers.

De werkgroep is recent samengekomen om een aantal zaken te actualiseren:

- de **subregionale dialoogmomenten** waarbij vertegenwoordigers van de gemandateerde voorzieningen in dialoog gaan met de praktijkwerkers, zijn bijna allemaal achter de rug. In juni vindt de laatste sessie plaats. De voorbije sessies werden positief geëvalueerd.

De gemandateerde voorzieningen bekijken of een vervolg mogelijk is.

- de “**methodiekenbeurs**” zou een andere invulling krijgen dan oorspronkelijk was voorzien. Er bleek niet echt nood te zijn aan het leren kennen van nieuwe methodieken. Iedereen is al aan de slag met een bepaalde methodiek.

Er is wel nood aan het leren kennen van elkaars methodieken en visie. De bedoeling is om die in het eerste deel van de dag aan elkaar te presenteren.

In het tweede deel zou aan de hand van een aantal casussen worden bekeken hoe men aan de slag gaat met de methodieken en welke problemen er zich kunnen stellen naar samenwerking.

Dit concept zal nog verder worden uitgewerkt door de werkgroep als de stuurgroep hiermee akkoord gaat.

Deze methodiekenbeurs zou op niveau van elk netwerk worden georganiseerd, in de 2^e helft van 2016.

Een lid heeft vragen bij de manier waarop Signs of Safety herhaaldelijk binnen een traject wordt gehanteerd door verschillende actoren.

Een lid merkt op dat dit minder door de methodiek, dan door de visie wordt beïnvloed.

- Joost Bonte geeft toelichting bij de aanpak van de **Trainingsateliers**.
Studenten van VIVES zijn gestart met het bevragen van jongeren en ouders over verontrusting. Wat vinden ouders verontrustend? De resultaten van dit onderzoek zal de basis vormen voor een inhoudelijk deel van de trainingsateliers tijdens de voormiddag.

In de namiddag zou met groepen van jongeren en ouders en een beperkt aantal hulpverleners hierrond worden gewerkt.

Ook dit zal in het najaar van 2016 worden uitgerold binnen de subregionale netwerken.

Besluit:

De stuurgroep gaat akkoord met het bijgestuurde concept inzake de methodiekenbeurs.

De Voorzitter vraagt om bij de organisatie van de initiatieven aandacht te besteden aan de herkenbaarheid, als initiatieven van het IROJ.

7. Aanpak vluchtelingencrisis binnen beleidsdomein WVG – stand van zaken

7.1. Safar Miljard

Nele Van Nevel licht dit agendapunt toe.

Vanuit het Agentschap Integratie en Inburgering is er een vraag gekomen om deel te nemen aan een regionaal overlegplatform in het kader van 'Safard Miljard'. Dit is een Amif-project (asiel, migratie en integratiefonds) gericht op de integratie van 16-18-jarige nieuwkomers (regio Kortrijk-Roeselare-Menen). Het doel is ondermeer om uitwisseling en afstemming te bevorderen en afspraken te maken rond doorverwijzing.

Men wil ook naar het IROJ een toelichting komen geven, ook rond de knelpunten die vanuit dit project worden ervaren.

Vanuit Pleegzorg West-Vlaanderen betreurt men dat de info nu pas beschikbaar is. Tijdens een recent contact met het Kabinet en het Agentschap Jongerenwelzijn over de vluchtelingencrisis is dit project niet ter sprake gebracht.

Een lid merkt op dat dit project niet vanuit Welzijn wordt aangestuurd. Het Agentschap Integratie en Inburgering valt onder de bevoegdheid van Minister Homans.

7.2. Rondzendbrief vluchtelingencrisis

Op het Comité IROJ werd gewezen op de rondzendbrief over de aanpak van de aanpak van vluchtelingencrisis die eerder in het IROJ aan bod is gekomen (december). Ondertussen worden voorzieningen aangesproken met vragen rond opvang.

Het overzicht wie wat doet is zoek. Het is ook niet duidelijk hoe de monitoring/ aansturing is georganiseerd op Vlaams niveau.

Besluit:

Dit punt zal worden geagendeerd op het IROJ van 10 juni om een nieuwe stand van zaken op te maken en te bekijken of een aanpak vanuit het IROJ wenselijk is.

8. Varia

- Radicalisering

Er is een voorstel vanuit het Departement WVG om op het IROJ van 10 juni een toelichting te geven over de aanpak rond radicalisering vanuit WVG (aanbod naar lokaal niveau en hulpverlening).

Binnen het IROJ is er interesse voor deze toelichting.

Een lid geeft aan dat radicalisering niet alleen gaat over jongeren die naar Syrië vertrekken, maar ook over autochtone jongeren die op bepaalde gebieden misschien nog veel meer aan het radicaliseren zijn. Het gaat ook over het omgaan met angst en verontrusting ten opzicht van zeer strak puberaal gedrag dat hoe langer hoe gevaarlijker wordt.

Besluit:

Er wordt bekeken om dit agendapunt in te passen in de agenda van 10 juni.

- **Leestip**

Een lid wijst op het artikel “Hervormingen in de jeugdhulp – Na 18 jaar eindelijk volwassen” van Ludo Serrien - <http://sociaal.net/analyse-xl/hervormingen-in-de-jeugdhulp/>

- **Vorming over verontrusting**

Een vertegenwoordiger vanuit de CLB's geeft aan dat binnen de eigen organisatie er voor nieuwe medewerkers nood is aan vorming over verontrusting. Is deze nood er ook in andere sectoren en wordt deze vorming best zelf georganiseerd of kan dit intersectoraal ?

Nele Van Nevel heeft vernomen dat binnen de OCJ's er een gelijkaardige vraag was binnengekomen vanuit een andere sector.

Een lid merkt op dat er verschillende methodieken worden gebruikt op het terrein, waardoor het globaal organiseren van vorming niet zo evident is.

De voorzitter stelt voor om de noden naar vorming over verontrusting binnen de sectoren te bevragen.

Een lid merkt op dat wanneer verontrusting wordt aangekaart, die verontrusting niet automatisch wordt gedeeld en het hele parcours opnieuw gebeurt. Medewerkers ervaren dit alsof hun professionaliteit in vraag wordt gesteld. Dit is een moeilijk gegeven.

Vertegenwoordiger van ...	Effectieve leden		Plaatsvervangende leden	
	Naam		Naam	
Voorzitter	Pascal Van Parys	Aanwezig	/	
Minderjarigen	Sara Vervacke			
Ouders	Joost Bonte	Aanwezig	Pascale Cockhuyt	
Etnisch-cult minderheden	Yasmien Ousta	Aanwezig	Nadia El Khaddouri	
Mensen in armoede				
Mensen met een handicap				
CLB	Hilde Verplancke	Aanwezig	Cathérine Ryckeboer	
CLB	Sofie Viaene	Verontschuldigd	Lien Van Maele	Aanwezig
CGG	Frank Schillewaert		Hilde Vandewoestyne	
CGG	Michèle Pecqueux	Aanwezig	Pascale Sibiet	
Kind & Gezin	Ingrid Bombay	Verontschuldigd	Nele Vandenbrande	Aanwezig
Kind & Gezin	Evelyn Huys	Aanwezig	Dieter Rigole	
VAPH	Marjan Tyberghien	Aanwezig	Benjamin Schatteman	
VAPH	Evy Degeytere	Verontschuldigd	Hendrik Calu	Aanwezig
Bijzondere Jeugdbijstand	Bernard Velghe	Aanwezig	Filip Debaets	
Bijzondere Jeugdbijstand	Wilfried Haverals	Verontschuldigd	Paul Verbiest	
CAW	Pascal Heytens	Verontschuldigd	Els Willems	Aanwezig
CAW	Piet Baes	Aanwezig	Caroline Schaek	
Toegangspoort	Koen Gevaert	Aanwezig	Joeri Isenborghs	
VK	Luk Steemans	Verontschuldigd	Jan De Keyser	Aanwezig
OCJ, SDR	Sonja Van Ossel	Verontschuldigd	Hannelore Vandepitte	Verontschuldigd
Departement WVG	Nele Van Nevel	Aanwezig	Caroline Robberecht	
Provinciale overheid	Stijn Hermans	Aanwezig	Damien Kinds	
GGZ Kinder- en jeugdpsychiatrie	Cedric Kemseke	Verontschuldigd	Caroline Everaert	Verontschuldigd
Pleegzorg	Hilde Dekiere	Aanwezig	Andy Rullens	
Jeugdmagistratuur	Lucia Dreser	Aanwezig	Veronique Guyonnaud	
Centra Ambulante Revalidatie	Luc Ghyselinck	Aanwezig	Siska Cauwe	
Netwerk JH Brugge-Oostende	Eveline Popelier	Verontschuldigd		
Netwerk JH Kort-Roes-Tielt	Caroline Schaek		Dieter Rigole	
Netwerk JH Westhoek	Hans Flamey	Aanwezig	Hans Vandenbroucke	
Netwerk Crisisjeugdhulp	Sabine Lauwers	Aanwezig		
Netwerk Ouders / minderjarig				